Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBAKKE

Citation: Bang, Herman: ”Værker i Mindeudgave”, i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 285. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820233817584/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

tænke paa Helbreden. Jeg glæder mig rigtig til Vinteren, ogsaa til Kate; det er saa friskt at faa lidt Ungdom i Kredsen — —"

Fru von Eichbaum havde sluttet Brevet og sad og stirrede ind i Lysene. Hun tænkte paa Karl:

Der saá man, naar man kun var beskæftiget sin bestemte Tid med noget, der holdt fast som et Kontor, saa kom Roen. Men Skylden havde vel altid været hendes — — hun skulde aldrig ha'e sendt ham fra Hjemmet.

— Ham — med sit bøjelige Sind.

Fru von Eichbaum hørte Julius inde i Spisestuen. Hun syntes rigtig det var længe siden, hun havde glædet sig saadan til sin Kop The.

. . . . .

Om Søndagen var det varmt nok til, at Generalinden og Fru von Eichbaum kunde drikke Kaffen paa Verandaen. Generalinden sagde: Du maa kun ta'e et Sjal over Skuldrene, Mille, Du, der er vant til Byluften.

Julius bragte Sjalet, og Søstrene sad sammen og saá ud over Sundet.

— Der skal ikke Kaffe til Herren, sagde Generalinden. Karl von Eichbaum var gaaet ned paa Bellevue at spille Billard.

Fru von Eichbaum talte om Vilhelmine Mourier.

— Jeg skrev da til hende, sagde hun, og jeg tænker paa, om de ikke kunde leje af Lindholms.

— Gud, Emilie, sagde Generalinden, tror Du osse det — — i det tæringsyge Hus?

— Kære, sagde Fru von Eichbaum, hvor kunde man vel bo, naar man skulde være saa ængstelig? Jeg, som rejser, jeg spø'r Dig, hvor kunde man ikke bli'e smittet? De ligger naturligvis ikke i de samme Sengklæ'er, og naar vi saa paa Forhaand sørger for, at der luftes . . .

— Ja, sagde Generalinden.

— Og det var hyggeligt nær ved os, saa vi kunde gaa ud og ind.

Fru von Eichbaum saá lidt ud paa Vandet.